

УДК 658.152

ДОСЛІДЖЕННЯ СТРАТЕГІЇ ОНОВЛЕННЯ ОСНОВНИХ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ ПІДПРИЄМСТВА У ВОЄННИХ УМОВАХ

Онищенко Дмитро Олександрович здобувач магістратури ¹²,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
e-mail: tt24-d.onyschenko@nubip.edu.ua

Значні коригування у сучасне ведення транспортного господарства так і загалом бізнесу внесла війна. Закрите авіасполучення, окуповані порти, а ті що знаходяться під контролем України постійно знаходяться під обстрілами, залізниця з недостатнім та застарілим парком вагонів тощо. За таких умов значна частина внутрішніх та зовнішніх перевезень складає автотранспорт. Саме транспорт є однією з важливих підсистем народного господарства [1].

Таблиця 1 Схема стратегії оновлення транспорту на підприємстві під час війни

Етапи	Підходи
Аналіз поточного стану транспорту	Оцінка технічного стану наявного транспорту. Визначення критично зношених та неробочих одиниць. Аналіз витрат на ремонт vs. оновлення
Визначення пріоритетів оновлення	Забезпечення безперебійної логістики підприємства. Придбання економічно ефективного транспорту (менші витрати на паливе, ремонт). Вибір транспорту, адаптованого до умов воєнного часу (висока прохідність, економічність, ремонтпридатність).
Пошук альтернативних джерел постачання	Закупівлі в партнерів та постачальників, які можуть швидко поставити техніку. Використання міжнародної допомоги та програм підтримки бізнесу. Внутрішнє переоснащення та конверсія цивільного транспорту під потреби підприємства.
Фінансування оновлення	Використання державних пільгових програм, грантів, кредитів. Внутрішній перерозподіл бюджету та оптимізація витрат. Оренда або лізинг транспорту замість покупки.
Адаптація транспорту до воєнних умов	Запасні частини та мобільні ремонтні бригади. Альтернативні джерела пального (газ, електроенергія, біопаливо).
Контроль та гнучкість у реалізації стратегії	Постійний моніторинг стану транспорту. Гнучкість у закупівлях залежно від ситуації на ринку. Регулярне оновлення стратегії відповідно до змін у воєнній ситуації.

Оновлення транспортних засобів підприємства є запорукою успіху та сталого розвитку будь якого сучасного транспортного підприємства чи підприємства, яке використовує транспорт для внутрішніх потреб. Розробивши стратегію оновлення для власного підприємства, компанія матиме чіткий орієнтир, план по модернізації та заміні застарілого автопарку. [2] За своєю сутністю всі стратегічні заходи, які здійснюються підприємством, мають інноваційний характер, оскільки вони так чи інакше засновані на нововведеннях в усіх сферах і напрямках його діяльності.

¹² Науковий керівник – Загурський Олег Миколайович, д.е.н., професор

Тому розробляючи стратегію оновлення транспорту на підприємстві слід враховувати [3]: тип транспортного засобу; режиму експлуатації; технічного обслуговування; економічної доцільності. Враховуючи ці фактори, ефективними термінами використання є наведені нижче показники для:

- малотоннажних вантажівок (до 3,5 т): 5-8 років або 300-500 тис. км пробігу.
- середньотоннажних вантажівок (3,5–12 т): 8-12 років або 500-800 тис. км.
- великотоннажних вантажівок (понад 12 т): 10-15 років або 800 тис. – 1,5 млн км.
- фур та магістральних тягачів: 7–12 років або 1–2 млн км.

Наведені дані показують, що середнім терміном для всіх типів транспорту є використання 7-10 років. Але оптимальним для оновлення є період 5-7 років. Це дозволяє підприємству реалізувати ще не зовсім застаріле авто, яке має помірний пробіг, як правило добрий технічний стан та досить високу ринкову вартість. Підприємство, яке має дисципліновану амортизаційну політику, реалізуючи транспорт в цей період має можливість з мінімальними або навіть нульовими додатковими вкладеннями придбати нову транспортну одиницю з гарантією від виробника на певну кількість років та/або пробіг. Така стратегія відкриває також широкі фінансові можливості, зокрема отримати кредит, розстрочку або під виплату авто від виробника, дилера без переплати відсотків. Оскільки більшість виробників та дилерів при сплаті 50% і більше першого внеску за транспортний засіб надають його без переплати, маючи відповідні угоди з різними фінансовими установами.

Враховуючи всі ці фактори при розробці стратегії слід зазначити, що правильний вибір та дотримання розроблених правил є ключем до успішного розвитку та ефективності, як фінансової та і галузевої політики сучасного підприємства.

Література

1. Біліченко В. В., Смирнов Є. В. Стратегії технічного розвитку автотранспортних підприємств: монографія. – Вінниця : ВНТУ, 2019. 144.
2. Загурський О.М. Методика оцінки тривалості життєвого циклу транспортного засобу. Розвиток методів управління та господарювання на транспорті, 2023, 1(82). URL: <https://www.daemmt.odessa.ua/index.php/daemmt/article/view/447>
3. Загурський О.М. Управління ризиками : навчальний посібник. Київ: Університет «Україна», 2016. 243.
4. Кушель В. М. Стратегія оновлення техніко-технологічної бази підприємства. Формування ринкової економіки : зб. наук. пр. ДВНЗ «Київ. нац. екон. ун-т ім. Вадима Гетьмана», Київ : КНЕУ, 2008.: в 2 ч. Ч. I. 337-343.
5. Zagurskyi O., Pokusa T., Zagurska S., Ohienko M., Titova L., Rogovskii I. Ohienko A., Razumova K., Berezova L. Current trends in development of transport and logistics systems of delivery of fast perishable foodstuffs. Monograph. Opole: The Academy of Management and Administration in Opole, 2021, 238.
6. Zagurskyi O., Pokusa T., Ohienko M., Zagurska S., Ohienko A., Titova L., Rogovskii I. Management of assessment of reliability of supply chains. Monograph. Opole: Academy of Applied Sciences Academy of Management and Administration in Opole, 2024; ISBN 978-83-66567-64-1; 47.

Міністерство
освіти і науки
України

Міністерство освіти і науки України

Національний університет біоресурсів і
природокористування України

Механіко-технологічний факультет

Кафедра транспортних технологій та засобів у АПК

Академія прикладних наук Університету
управління та адміністрування в Ополе

Академія інженерних наук України
Українська асоціація аграрних інженерів

**ЗБІРНИК ТЕЗ
доповідей
VIII Міжнародної
науково-практичної конференції
«Автомобільний транспорт та інфраструктура»**

AutoTransport and Infrastructure

**17-19 квітня 2025 року
м. Київ**

УДК 631.17+62-52-631.3

Рекомендовано до друку рішенням вченої ради механіко-технологічного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України від 20 травня 2025 р., протокол №. 12

Збірник тез доповідей VIII Міжнародної науково-практичної конференції «Автомобільний транспорт та інфраструктура» (17–19 квітня 2025 року). Національний університет біоресурсів і природокористування України. Київ. 2025. 242 с.

ISBN 978-617-8530-21-1

В збірнику представлені тези доповідей науково-педагогічних працівників, наукових співробітників, докторантів і аспірантів, студентів, фахівців транспортної галузі, учасників VIII Міжнародної науково-практичної конференції «Автомобільний транспорт та інфраструктура», в яких розглядаються нинішній стан та шляхи розвитку автотранспортної галузі.

ISBN 978-617-8530-21-1

© НУБіП України, 2025.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

Тонха О.Л., проректор з наукової роботи та інноваційної діяльності НУБіП України – голова організаційного комітету;

Отченашко В.В., начальник науково-дослідної частини НУБіП України – заступник голови організаційного комітету;

Братішко В. В., декан механіко-технологічного факультету НУБіП України – заступник голови організаційного комітету;

Киричок П.О., президент Академії інженерних наук України – заступник голови організаційного комітету (за згодою);

Тадеуш Покуса, проректор Академії прикладних наук Університету управління та адміністрування в Ополь (Польща) – співголова організаційного комітету (за згодою);

Ілесалієв Д. І., ректор Ташкентського Перфектного університету (Узбекистан) – співголова організаційного комітету (за згодою);

Дашдаміров Ф.С., директор Інституту логістики і транспорту Азербайджанського технічного університету (Азербайджан) – співголова організаційного комітету (за згодою);

Загурський О.М., професор кафедри транспортних технологій та засобів у АПК НУБіП України – секретар організаційного комітету.

Дьомін О.А., доцент кафедри транспортних технологій та засобів у АПК НУБіП України;

Калінін Є. І., завідувач кафедри тракторів та автомобілів НУБіП України;

Мацюк В. І., професор кафедри транспортних технологій та засобів у АПК НУБіП України;

Умідулла Абдураззоков, завідувач кафедри транспортної техніки Ташкентського державного університету транспорту (Узбекистан);

Роговський І. Л., завідувач кафедри технічного сервісу та інженерного менеджменту імені М. П. Момотенка НУБіП України;

Павло Навицький, професор університету Орала Робертса (США);

Савченко Л.А., завідувачка кафедри транспортних технологій та засобів у АПК НУБіП України;

Софі Лю, професор Університету Орала Робертса (США);

Степанов О.В. заступник декана з наукової роботи механіко-технологічного факультету НУБіП України.